

V. Homeopathic medicines in UKraine: research of legislative support, range and economic availability // The Pharma Innovation Journal. – 2018. – № 7 (4) – P. 762-766.

3. Tolochko V. M., Vakulenko D. V., Shyshkina I. V. The study of extemporaneous compounding of homeopathic medicinal products // Вісник фармації. – 2015. – № 1. – С. 60–63.

ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФАРМАЦІЇ

Альохіна Н.В.

Кафедра педагогіки і психології

Національний фармацевтичний університет,

м. Харків, Україна

alexinanata76@gmail.com

Серед сучасних психолого-педагогічних проблем розвитку вищої школи одне з центральних місць належить завданням вдосконалення навчальної діяльності студентів, важливим з яких є формування і підтримка навчально-пізнавальної мотивації як рушійної сили навчання. Завдання професорсько-викладацького складу є формування адекватної мотиваційної структури навчання студентів, що передбачає організацію навчального процесу, у якому створено умови для розкриття всіх можливостей особистості. Одним з шляхів досягнення зазначеної мети є використання інноваційних методів навчання, зокрема ігрових технологій, до яких входить багато методів та прийомів організації освітнього процесу у формі різноманітних педагогічних ігор.

У сучасній науці гру тлумачать як вид діяльності в умовах ситуацій, спрямованих на відтворення і засвоєння суспільного досвіду, в якому складається й удосконалюється самоврядування поведінкою

[2]. На думку Л. Венгер [1], головною метою навчальних ігор є формування в майбутніх фахівців уміння поєднувати теоретичні знання з практичною діяльністю. До того ж, ігрові форми навчання можуть стати дієвим способом діагностики і формування навчальної мотивації, якщо вони будуть відповідати навчальній та виховній меті заняття. У педагогіці виокремлюють ігри-вправи, ігрові дискусії, ігрові ситуації, рольові та ділові навчальні ігри, комп'ютерні ділові ігри тощо [2].

Головними вимогами до проведення занять у формі навчальної гри мають бути:

- цілісність імітації професійної сфери – гра повинна мати загальний сюжет або тему, які визначаються типом професійної діяльності і задачами, що стоять перед учасниками;

- спрямованість на самоорганізацію – оскільки кожний учасник навчальної гри має свої індивідуальні особливості, виникає необхідність спільної організації їх дій і рефлексії;

- проблемність навчання – формування способів дій здійснюється в процесі рішення виникаючих по ходу гри проблемних ситуацій, а зіткнення точок зору, конфлікти, суперечності повинні бути представлені у свідомості учасників у вигляді змістових проблем [3].

Переваги використання ігрових форм навчання полягають у тому, що, по-перше, матеріал, який подається у нетрадиційній формі дозволяє студентам отримати гарну вихідну базу для самостійного дослідження спірних питань; по-друге, виникає інтерес пошуку істини, що потребує використання джерел, які містять дискусійні положення і відповідно збуджує інтерес до пізнавальної діяльності; по-третє, набуваються уміння і формуються практичні навички для логічного, несуперечливого й аргументованого ведення дискусії, в ході якої необхідно не просто висловити певну думку, а обґрунтувати своє розуміння проблеми; по-четверте, студенти поступово знаходять правильне співвідношення

раціонального та емоційного, що вкладаються у зміст доведень; по-п'яте, здійснюється вибір відповідного понятійного апарату для виключення підміни сутності суперечливих термінів; та по-шосте, розкриваються творчі можливості студентів, їх здатність до узагальнення, схильність до теоретичного аналізу, тобто формуються навички, необхідні для самостійної навчальної діяльності.

До того ж, результати проведеного на базі Національного фармацевтичного університету опитування свідчать, що студенти надають перевагу активним методам, зокрема ігровим, вважаючи їх більш цікавими та доступними, відмічають діалог та співробітництво у відносинах викладача та студентів, позитивний емоційний фон та більшу впевненість в собі. Більшість студентів відзначають позитивний вплив на успішність та на зміну ставлення до навчання впровадженням ігрових методів в навчальний процес.

Висновки. Таким чином, використання ігрових технологій у підготовці майбутніх фахівців фармацевтичної галузі підвищує рівень мотивації студентів до навчання, зацікавленість у оволодінні майбутньою професією. Ігрові технології не є визначальним способом засвоєння навчального матеріалу, але вони суттєво збагачують педагогічну практику і розширюють навчальні, пізнавальні, творчі можливості студентів.

Використана література:

1. Венгер, Л. А. Игра как вид деятельности [Электронный ресурс] / Л. А. Венгер // Вопросы психологии. – 1978. – №3. – С. 163-165. – Режим доступа : <http://www.psychlib.ru/inc/absid.php?absid=31902>

2. Кравець, Н. М. Ігрові технології навчання як одна з інноваційних форм навчально-виховного процесу ВНЗ [Електронний ресурс] / Н. М. Кравець, О. В. Гречановська // XIVІ Науково-технічна конференція Інституту соціально-гуманітарних наук, м. Вінниця, 2017. –Режим доступу: <https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all.../all.../1547>

3. Тюков А. А. Организационные обучающие игры и моделирование процессов социального развития / А. А. Тюков // Игровое моделирование: методология и практика. – Новосибирск, 1987. – С.48-61.

**ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ КОРПОРАТИВНОЇ
(ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ) ДЕПРИВАЦІЇ СПЕЦІАЛІСТІВ ФАРМАЦІЇ
ЯК ЕЛЕМЕНТУ АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
У ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ЗАКЛАДАХ**

Артюх Т.О., Зарічкова М.В.

Кафедра управління та економіки фармації

Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації

Національного фармацевтичного університету,

м. Харків, Україна

uef-ipksf@nuph.edu.ua

Одним із новітніх підходів, що відповідає сучасним вимогам швидкої пристосованості до змін діяльності фармацевтичних закладів під впливом факторів зовнішнього середовища, є своєчасне пристосування та адаптація системи управління персоналом на новому рівні шляхом використання новітніх технологій управління організаційною культурою та її мотиваційними складовими, враховуючи корпоративну (організаційну) деривацію (КД) спеціалістів фармації (СФ). Проте на сьогодні залишається не визначеним саме змістовність цього терміну з урахуванням специфіки професійної діяльності СФ та особливостей функціонування фармацевтичних закладів для подальшого впровадження певних заходів та кроків з адаптивного управління персоналом, що і постало за мету дослідження.

У дослідженні використано методи історичного та логічного аналізу, систематизації, анкетування. Об'єктами слугували інформаційні